

[Jeppesen-Drusebjerg.]

havde faaet en let Gang gennem Landstinget, at det havde passeret Tinget uden Udvalg, og saa meget hurtigere som man ude i Landet venter paa dets Vedtagelse. Denne kunde man have naaet hurtigt, hvis man havde ladet Lovforslaget passere uden Udvalg.

Efter min Mening giver Lovforslaget, som det foreligger her, to Resultater, som jeg maa anse for gode. For det første giver det taalelige Vilkaar til Dyrkerne. Jeg tror, at som Forholdene nu engang ligger, og under Hensyntagen ogsaa til andre Dyrkningsforhold her i Landet, vil det neppe være tilraadeligt at røre meget ved Prisforholdet, og jeg er ikke sikker paa, at man faar større Gavn af at røre ret stærkt derved. Det er, samtlige Forhold taget i Betragtning — ikke mindst de Oplysninger, der blev givet af den højtærede Handelsminister —, i hvert Fald ikke mig muligt at se, hvorledes man skulde give Dyrkerne bedre Dyrkningsforhold og dermed en højere Pris for Sukkerroerne.

Den ærede Ordfører for Venstre (H. C. Andersen) udtalte, at som Forholdene ligger, vilde det være nyttigt og godt, hvis man kunde give Dyrkerne noget bedre Dyrkningsforhold. Hvem vil vel ikke tale Sukker, naar det er en Sukkerordning, der bliver drøftet; det vil sikkert alle. Det har man bestræbt sig for i det andet høje Ting, og den ærede Ordfører for Venstre vil ogsaa gerne tale Sukker nu, da Sagen paa Falderbet er til Behandling i dette høje Ting. Men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvor han vil skaffe Penge fra. Er det hans Mening, at Sukkerprisen skal forhøjes? Og har det ærede Medlem i det hele taget sit Parti med sig i det Spørgsmaal? Jeg kunde ogsaa staa op og bedyre, at jeg gerne vilde give Sukkerroedyrkerne mere — det er jo ganske rart. Men det er nu engang saadan i Politikken, at der skal være Magt bagved, og det gælder ogsaa paa dette Omraade. Det er rart, at den ærede Ordfører for Venstre ser saaledes paa Sagen; han er fra den Egn, hvor man i overvejende Grad dyrker Sukkerroer, og det er selvfølgelig rart at komme hjem og kunne sige: *Jeg vilde gerne, men det var de andre ikke alt for rare Partier, som ikke vilde.* Men det er nu engang saaledes, at der med Hensyn til Sukkerroedyrkingen her i Landet og specielt med Henblik paa Prisen paa Sukkerroerne er forskellige Meninger. Der er nemlig andre Egne, hvor man ikke er saa heldigt stillet, at man dør kan dyrke Sukkerroer, og jeg tror, at man inden for alle

Partier vaager nogenlunde over, at Sukkerroedyrkerne ikke faar alt for gode Vilkaar. Det er der vel i og for sig ikke noget at sige til. Den højtærede Handelsministers Op-gave maa saa være at afbalancere Forholdene saaledes, at Sukkerroedyrkerne faar en rimelig Fortjeneste, faar rimelige Dyrkningsforhold, dog saaledes, at Forholdene for andre Samfundsborgere ikke bliver anderledes, end at de kan være tjent med at betale de Sukkerpriser, som fremkommer paa Grundlag af Priserne paa Sukkerroer. Derfor tror jeg, det vil have sin store Interesse at faa at vide, hvorledes den ærede Ordfører for Venstre tænker sig dette Forhold bragt i Orden, om det skal ske igennem en Forhøjelse af Sukkerpriserne, og om hans Parti da staar bag ham, naar han nu indbyder andre Partier til at skaffe Dyrkerne bedre Vilkaar. For er det ikke Tilfældet, saa har det ikke saa megen Interesse. Dermed være ikke sagt, at jeg underkender den ærede Ordførers dygtige og energiske Arbejde for Sukkerroedyrkerne; men Ønsket om at skaffe disse bedre Vilkaar har jo kun Interesse, hvis det kan bilægges med Forslag, der fastslaar, hvorledes en saadan Bedring af Forholdene kan gennemføres.

Jeg kan ikke se rettere, end at det, som Forholdene nu engang ligger, og som Lovforslaget fremtræder, vedtaget med Tilslutning af samtlige 4 store Partier i det høje Folketing, vil være rimeligt snarest muligt at faa Lovforslaget gennemført her i Tinget.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet. Den har jo for Venstres Ordførers Vedkommende været noget betinget, men det kunde vel ikke være anderledes. Jeg er i hvert Fald ikke blind for de Vanskeligheder, som de Rigsdagsmedlemmer, der repræsenterer de Egne, hvis Interesser her paa særlig Maade kommer i Betragtning, er udsat for, men jeg vil bede de ærede Repræsentanter forstaa, at det er min Pligt at tilrettelægge Lovforslaget og faa det vedtaget saaledes, at jeg saa nogenlunde har gjort Ret og Skel til alle Sider. Det er rigtigt, at denne Sag har Ærinde til mange Mennesker, til Producenter, Arbejdere og Forbrugere; der er Havneinteresser og Skibsfartsinteresser, og mange andre Interesser er knyttet til denne Produktion.

Jeg kan paa en Maade være tilfreds med den Tale, som den ærede Ordfører for Venstre (H. C. Andersen) holdt, fordi den i Virkeligheden var en Understregning af, at jeg havde Ret, da jeg i sin Tid gik stærkt